

Nr 30.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av 2 § lagen den 3 september 1939 (nr 608) om enskilda vägar.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 7 mars 1947 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 160, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

L a g **om ändrad lydelse av 2 § lagen den 3 september 1939 (nr 608)** **om enskilda vägar.**

Härigenom förordnas, att 2 § lagen den 3 september 1939 om enskilda vägar skall erhålla följande ändrade lydelse.

2 §.

Till väg höra vägbana och de områden därinvid, som stadigvarande tarvas för vägbanans bestånd och underhåll, såsom slänt, bankett, dike och upplagsplats, ävensom trumma, skyddsvärn, vägmärke och annan för vägens bestånd eller brukande utförd anordning.

Lika med väg anses till väg ansluten brygga, bro eller färja med färjläge.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1947.

Beträffande utredningen i ärendet får utskottet, i den mån ej närmare redogöres därför i det följande, hänvisa till propositionen.

Lagen den 3 september 1939 (nr 608) om enskilda vägar avser enskild väg, som för en eller flera fastigheter är till nytta vare sig för utfart, hemkörslor eller eljest. Jämlikt 2 § nämnda lag anses såsom väg även bro och färja med färjläge. I den allmänna väglagen har på initiativ av riksdagen stadgats, att jämväl till väg ansluten brygga skall anses lika med väg.

I skrivelse den 13 februari 1947 har 1945 års skärgårdsutredning framlagt förslag om sådan ändring av enskilda väglagen att till enskild väg ansluten brygga skall anses lika med väg. Över framställningen har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen den 24 februari 1947 avgivit utlåtande.

Föredragande departementschefen, statsrådet Nilsson, har i ärendet anfört följande:

»I 2 § av 1939 års lag om enskilda vägar stadgas bland annat, att såsom väg skall anses bro och färja med färjläge. Stadgandet överensstämmer med motsvarande bestämmelse i 2 § av 1934 års lag om allmänna vägar, med det undantag att vad i sistnämnda lag stadgats om särskild vinterväg utslutits.

I det förslag till lag om allmänna vägar, vilket förelades 1943 års riksdag, hade allenast viss redaktionell jämkning vidtagits i det berörda stadgandet i 1934 års lag. Vid anmälan av nämnda förslag uttalade föredragande departementschefen, att det icke syntes honom tillrådligt att utvidga begreppet allmän väg att omfatta även brygga som stode i direkt förbindelse med allmän väg. Där brygga utgjorde färjläge komme den emellertid att hänföras till väg. Även en brygga, som vore utgångspunkt för båttrafik av samma karaktär som färjtrafik, kunde, enligt departementschefens mening, betraktas såsom färjläge och följaktligen hänföras till väg. Andra särskilda utskottet vid 1943 års riksdag ansåg, att riktigheten av en sådan tolkning icke kunde ifrågasättas och att stadgandet följaktligen måste ändras, om bryggor i större utsträckning skulle kunna intagas till allmänt underhåll. På förslag av utskottet beslöt riksdagen sådan ändring av 2 § av allmänna väglagen att jämväl till allmän väg ansluten brygga skall anses lika med väg.

Då samma skäl som föranlett nyssnämnda ändring i den allmänna väglagen kunna åberopas till stöd för en motsvarande ändring i den enskilda väglagen, anser jag mig böra biträda 1945 års skärgårdsutrednings av väg- och vattenbyggnadsstyrelsen tillstyrkta förslag.

Om den nu föreslagna ändringen i enskilda väglagen antages, komma övriga bestämmelser om väg i lagen att bli tillämpliga även å brygga, som är ansluten till väg. Detta innebär bland annat, att fastighetsägare kan påfordra att rätt upplåtes för fastigheten att begagna befintlig enskild brygga eller att mark upplåtes för ny sådan brygga. På fastighet kan vidare läggas skyldighet att deltaga i anläggning av brygga och underhåll av densamma. Frågor om rätt till brygga och skyldighet att hålla sådan skola på samma sätt som i fråga om väg prövas vid förrättning i den ordning lagen föreskriver.

En annan konsekvens av en ändring av enskilda väglagen i enlighet med vad jag här förordat är, såsom skärgårdsutredningen framhållit, att bestämmelserna i kungörelsen angående statsbidrag till enskild väghållning bli tillämpliga jämväl på enskilda bryggor. En sådan utvidgning av området för statsbidragsverksamheten till den enskilda väghållningen synes mig skälig. Då statsbidrag till enskild väghållning endast utlämnas i mån av tillgång å därtill anslagna medel och ett genomförande av lagändringen följakt-

ligen icke medför någon automatisk utgiftsökning, saknar jag anledning nu ingå på de härmed sammanhängande anslagsfrågorna.»

Lagrådet har lämnat lagförslaget utan erinran.

Det i förevarande proposition framlagda förslaget till ändrad lydelse av 2 § lagen om enskilda vägar innebär, att nämnda lags bestämmelser om väg skola göras tillämpliga jämväl å till väg ansluten brygga i likhet med vad redan finnes stadgat i fråga om till väg ansluten bro och färja med färjläge. Paragrafen kommer därigenom att erhålla i huvudsak samma lydelse som motsvarande stadgande i lagen om allmänna vägar. Utskottet har intet att erinra mot Kungl. Maj:ts förslag och hemställer alltså, *Utskottet.*

att riksdagen må bifalla förevarande proposition.

Stockholm den 22 april 1947.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.

Vid detta ärendes slutbehandling ha närvarit:

från första kammaren: herrar Tjällgren, Nils Olsson, friherre Beck-Friis, herrar Näslund, Svedberg, Jonsson, Henry Johansson och Isaksson; samt

från andra kammaren: herrar Andersson i Löbbo, Andersson i Tungelsta, Mäler, Larsson i Karlstad, Gustafson i Dädesjö, Pettersson i Rosta, Jacobson i Vilhelmina och Svensson i Ljungskile.
